

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. května 2023 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Bodečkové, Ph.D., a přísedících Marie Křepelové a Luďka Lesáka,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████ v ██████████, bez pracovního poměru, trvale bytem ██████████, toho času ve výkonu vazby ve Vazební věznici ██████████,

je vinen, že

dne ██████████ 2022 v nočních hodinách v ██████████, v parku u ██████████, Pardubický kraj, poblíž sochy ██████████ po předchozím požití alkoholických nápojů a po vzájemné slovní rozepři, fyzicky napadl poškozeného ██████████, narozeného ██████████, tak, že ho opakovaně vedenými útoky tloukl dlaněmi, pěstmi a lokty do obličeje a hlavy, velkou silou zaklekl na jeho hrudník a kopal ho kolenem do hlavy, přičemž si musel být vědom toho, že takto intenzivním násilím může způsobit poškozenému i vysoce závažné zranění, a způsobil mu tím úrazové krvácení pod tvrdou plenu mozkovou v rozsahu pravé polokoule koncového mozku, ložiskové úrazové krvácení pod omozečnice v rozsahu obou polokoulí koncového mozku, úrazový otok mozku, zlomeniny 7. – 10. žebra vlevo s porušením pohrudnice v místě zlomeniny 7. žebra, trhlinou poplicnice a zhmožděním tkáně levé plíce s průnikem vzduchu a krvácením do levé pohrudniční dutiny a měkkých tkání hrudní stěny vlevo a zhmožděním zevního listu osrdečníku při srdečním hrotu, zlomeninu 11. žebra vpravo, zlomeninu dolní čelisti vpravo, tříštivé zlomeniny levého lícň čelistního oblouku, krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních, ve spánkových svalech a v podkoží a svalovině obličeje, podkožní krevní výrony v krajinně pravé očnice, obou očních víček levého oka a levého ušního boltce, tržné a tržně zhmožděné rány

na přechodu levé čelní a spánkové krajiny obličej, před levým uchem a na zadní straně ušního boltce levého ucha a na slizniční straně předsíně dutiny ústní, podslizniční krevní výrony předsíně dutiny ústní, trhliny sliznice a uzdičky spodiny jazyka a krevní výrony ve svalovině jazyka, oděrky kůže na přechodu čelní a temenní krajiny hlavy a v krajině levé líce, a podkožní výron pravé hýždě, a poškozený [REDAKCE] následkem těchto zranění, v průběhu několika hodin, na místě zemřel, když bezprostřední příčinou jeho smrti byl úrazový otok mozku při úrazovém krvácení pod tvrdou plenu lební a pod omozečnice,

tedy

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a takovým činem způsobil smrt,

čímž spáchal

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 145 odst. 3 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **9 (devíti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na **náhradě nemajetkové újmy** poškozenému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], částku **200 000 Kč**, a poškozenému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], toho času bytem [REDAKCE], částku **200 000 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na **náhradě škody** poškozenému [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], částku **10 008 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na **náhradě škody** poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky**, IČO: 41197518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3 – Vinohrady, adresa pro doručování [REDAKCE], částku **1 187 Kč**, se zákonným **úrokem z prodlení** z této částky ve výši 15 % ročně ode dne 30. 5. 2023 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové podal dne 4. 5. 2023 obžalobu na obžalovaného [REDAKCE] pro jednání, ve kterém byl spatřován zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku.
2. V trestní věci bylo Krajským soudem v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ve dnech 29. 5. 2023 a 30. 5. 2023 konáno hlavní líčení, za osobní účasti obžalovaného [REDAKCE] – ve výkonu vazby.
3. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení, kdy byly hodnoceny důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl trestní soud k závěru, že vina obžalovaného pro skutek popsany v obžalobě a *dilem upravený* ve výroku o vině rozsudku byla spolehlivě prokázána.

A. Skutkový základ k vině

4. Obžalovaný [REDAKCE] se ke skutku dle obžaloby a výroku o vině rozsudku v přípravném řízení během výslechu obviněného *prvotně doznal*, avšak v rámci prostudování spisu po skončení

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

vyšetřování výpověď změnil a spáchání činu *zcela popřel*, kdy na nedoznání setrval i před krajským soudem u hlavního líčení. Výpověď obviněného z přípravného řízení, pronesená po zákonném poučení policejního orgánu, svobodně a bez nátlaku, jak bylo stvrzeno vyslechnutým svědkem – policistou [REDAKCE], byla *procesně použitelná*. Z dané výpovědi soud mohl nadále k důkazu vycházet, byť samotné doznání se k činu bylo obžalovaným odvoláno. Musela však být dokazováním u hlavního líčení posouzena (ne)pravdivost obhajoby obžalovaného, zda doznání se k činu bylo účelové s cílem vzít na sebe vinu namísto [REDAKCE], který byl obžalovaným nově označen za pachatele trestného činu. *Rozporné části* výpovědi obžalovaného z přípravného řízení oproti výpovědi u hlavního líčení byly soudem vždy *přečteny* podle § 207 odst. 2 tr. řádu.

5. Skutek se odehrál dne [REDAKCE] 2022 v nočních hodinách v [REDAKCE] v parku u [REDAKCE], poblíž sochy [REDAKCE], kde probíhala toho dne oslava narozenin [REDAKCE], s výrazným požíváním alkoholických nápojů, popřípadě drog, přítomnými účastníky. Obžalovaný [REDAKCE] vypovídal před policejním orgánem v postavení obviněného *poprvé* dne 6. 9. 2022 na č. l. 84 – 88. Popsal *podrobně a transparentně* způsob fyzického atakování zemřelého poškozeného [REDAKCE], a to spontánní formou i na položené dotazy. Uvedl, že mu [REDAKCE] nadával, matku obžalovaného nazval vulgárně „[REDAKCE]“, pročež mu obžalovaný u stanu dal 2 facky na tvář. [REDAKCE] pak obžalovaného strčil do těla. Obžalovaný potom vedl proti [REDAKCE] údery loktem ruky a kloubem ruky na pravou stranu hlavy. [REDAKCE] nato upadl na zem, obžalovaný přesunul [REDAKCE] do předsíně stanu, a když ho pak šel zkontrolovat, byl [REDAKCE] pomočený a stan byl od krve v místě vstupu, obžalovaný proto vytáhl [REDAKCE] ze stanu, vedle kterého ho nechal ležet. [REDAKCE] byl zraněn, krvácel z levého ucha a z boule na hlavě. Obžalovaný si poté šel lehnout do stanu, ve kterém byl s [REDAKCE] a [REDAKCE] – partnerkou [REDAKCE]. Než usnuli, obžalovaný slyšel [REDAKCE] nadávat, vyběhl ze stanu a ležícímu poškozenému [REDAKCE] dal 4 údery pěstí do obličeje na kořen nosu, zaklekl ho pravým kolenem, na které se spustil celou svou vahou, až poškozenému křupla žebra, a kostí předloktí pravé ruky ho nakonec „přidusil“. Když se okolo 4. hodiny ranní obžalovaný probudil, [REDAKCE] před stanem zkontroloval, zvedal se mu hrudník.
6. *Podruhé* v pozici obviněného vypovídal dne 22. 12. 2022 na č. l. 90 – 93, kdy pokračoval v doznání se k činu. K předchozí výpovědi doplnil, že kromě 2 facek a 2 loktů atakoval poškozeného 1x kolenem. V době kontroly stavu [REDAKCE] ho jmenovaný poškozený chytil pod krkem, pročež obžalovaný uhodil poškozeného 3x až 4x pěstí do obličeje. Obžalovaný se opravil, že údery kolenem dával poškozenému [REDAKCE], když stál, nikoli ležel. Oproti prvotní výpovědi dodal, že v další části skutkového děje [REDAKCE] poškozenému [REDAKCE] dal také 2 facky. I přes tyto *změny výpovědi*, ve které obžalovaný doplňoval detaily vlastního fyzického napadení poškozeného [REDAKCE] i facky ze strany [REDAKCE] proti [REDAKCE], obžalovaný neprezentoval verzi o nepravdivosti doznání a spáchání skutku výlučně [REDAKCE]. *Až potřetí* vypověděl dne 27. 4. 2023 na č. l. 532 – 533 způsobem, že skutek popřel. Dosavadní doznání odůvodnil tak, že trestný čin spáchal [REDAKCE], který ho požádal, aby vinu vzal na sebe, protože [REDAKCE] byl ve zkušební době podmíněného trestu odnětí svobody – obžalovaný s tímto tvrzením souhlasil, avšak trápil se. Byl-li tehdy obviněný dotázán, zda pokud popisoval fyzické útoky na poškozeného [REDAKCE], byl sám přítomen tomu, jak tyto ataky provedl [REDAKCE], uvedl, že napadení „*šlyšel a něco zablbl*“.
7. U hlavního líčení dne 29. 5. 2023 obžalovaný nadále tvrdil, že skutek spáchal [REDAKCE]. Popsal, že mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] byla slovní rozepře a strkanice, protože partnerka [REDAKCE] – [REDAKCE] spala předešlou noc ve stanu s [REDAKCE]. Obžalovaný v tuto dobu žádným úderům [REDAKCE] *nebyl přítomen*, poté na poškozeném [REDAKCE] pouze registroval krev z boule na hlavě. [REDAKCE] se následně vrátil směrem k [REDAKCE] a obžalovaný jen *šlyšel* 2 facky. Obžalovaný pak šel cca po půlhodině na toto místo,

kde *zpožoroval*, jak [redacted] držel [redacted] za oblečení, třásl s ním nad zemí a uhodil ho 2x fackou a 2x loktem do levé a pravé strany hlavy.

8. Z výpovědi obžalovaného u hlavního líčení bylo primárně patrné, že sám neproklamoval, že by *okem sledoval celé* tvrzené fyzické napadení ze strany [redacted] proti [redacted] – toliko držení těla, 2 facky a 2 údery loktem, které ani podrobně nevyličil. V přípravném řízení ve výpovědi obviněného na č. l. 533 – 534 v tomto směru *nebyl konkrétní nijak* a svou přítomnost u fyzického atakování [redacted] od [redacted] *eliminovat pouze* na částečné zahlédnutí a sluchové vnímání, *bez specifikace*. Obžalovaný však dne 6. 9. 2022 u policejního orgánu, za účasti obhájce, v prvotní výpovědi obviněného popsal průběh *opakovaného* fyzického napadení [redacted], který doplňoval *natolik detailními* poznatky o skutkovém ději, kdy bylo už z tohoto důvodu vysoce nepravděpodobné, že takto by se vyjadřoval člověk (viz dále), který v rozporu se skutečným stavem vzal vinu na sebe za jiného pachatele činu, ač by sám útoky neprovedl a část úderů ani neviděl – že dal poškozenému [redacted] údery loktem pod spánek u ucha, že údery pěstí vedl na kořen nosu poškozeného, že byl v bojovém postoji a zaklekl ho pravým kolenem, načež se na toto koleno spustil celou svou vahou, až slyšel křupnutí žeber poškozeného, nebo že důvodem fyzických ataků bylo, že [redacted] slovně vulgárně nadával na adresu rodiny obžalovaného, což si obžalovaný „nenechá líbit“. Obžalovaný mimoto ve výpovědi ze dne 6. 9. 2022 používal *expresivní výrazy* o vlastním způsobu a okolnostech fyzického útoku i slovních projevech poškozeného [redacted]: „4 bomby do obličeje“, „pořád si něco brblal pro sebe“, „řekl jsem, ať zavře hubu, že chci jít spát“, „už byl od něho klid“, nebo „pak už se mi nijak nebránil“ (č. l. 86 a 87).
9. S původní podrobnou výpovědí obžalovaného z 6. 9. 2022, potažmo z 22. 12. 2022, kde se obžalovaný k činu doznal, *korespondovaly i další* soudem provedené důkazy. Obžalovaný způsob, jakým fyzicky atakoval tělo poškozeného [redacted], předvedl během rekonstrukce činu, o čemž byl pořízen videozáznam a sepsán protokol na č. l. 97 – 115. Jednání obžalovaného na rekonstrukci konvenovalo jak výpovědím z 6. 9. 2022 a 22. 12. 2022, tak znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, znalců MUDr. Jana Rejthárka a MUDr. Jany Šimkové. Je *bez rozhodného významu* skutečnost, že policista [redacted] poukazoval na dílem vyhyčivé chování obžalovaného, výhradně co do popisu počtu úderů, nebo že znalec – soudní lékař MUDr. Jan Rejthárek, který byl rekonstrukci přítomen, u výsledku před soudem vymezil, že by předpokládal jen větší intenzitu působícího násilí, než jakou u rekonstrukce obžalovaný prezentoval – konkrétní popsaný akt fyzického napadení byl znalecky vyhodnocen jako *způsobivý mechanismus* ke vzniku poranění, jaká utrpěl poškozený [redacted]. Vinu obžalovaného pak v komplexu prokazovaly i *výpovědi svědků*, kterým byla v případě odchylek, jimiž se rozumí i nevybavení si části děje, výpověď z přípravného řízení čtena dle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu.
10. Svědek [redacted], kterého obžalovaný označoval za pachatele činu, *nepodal* u hlavního líčení *adekvátně věrohodnou* výpověď. Spontánně k trestní věci neuvedl žádnou podstatnou skutečnost s odůvodněním, že si už nic nepamatuje, a na počátku výslechu poukazoval na možný důvod k odepření výpovědi svědka pro blízký poměr k obžalovanému, ačkoliv připisem na č. l. 580 žádal o zrušení eskorty a výslechu svědka s tím, že se s obžalovaným nechce setkat. Soud neshledal, že by svědek [redacted] byl s obžalovaným toho času v natolik intenzivním vztahu, aby naplnil důvod k odmítnutí výpovědi svědka dle § 100 odst. 2 tr. řádu, že by možnou újmu obžalovaného v souvislosti s trestním stíháním právem pocíťoval jako újmu sobě vlastní pro poměr obdobný rodinnému. Na neochotu [redacted] ke svědecké výpovědi však mohlo mít vliv, že mu během eskorty předvolaný svědek [redacted], který toto zčásti potvrdil, řekl, že se [redacted] s [redacted] pokouší na [redacted] vinu svalit. Svědek [redacted] odmítl, že by fyzický útok proti [redacted] spáchal. *Nelze vyloučit*, že [redacted], který před soudem nestál jako obžalovaný a u kterého soud po důkazní stránce nečiní jakékoliv závěry, se mohl na fyzických atacích proti [redacted] zčásti podílet. Lze poznamenat, že [redacted] *nejasně reagoval*

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

soudu na dotaz, zda před jinou osobou kdykoli říkal, že by skutek spáchal on: „Jestli jsem to řekl, rád bych věděl, komu jsem to řekl, protože tohle si vůbec nevybavuju.“ Pokud by se [REDAKCE] na činu nijak nepodílel, nemusel by nad touto odpovědí uvažovat, neboť by nebyl žádný důvod, aby svou vinu před kýmkoli prohlašoval. Opět se však v otázce neplnulosti výpovědi na druhou stranu mohlo jednat i o důsledek vlivu tvrzení [REDAKCE], se kterým byl před výsledkem seznámen, a obavy z vlastního trestního postihu, ač skutek proti zemřelému [REDAKCE] tvrzeně nespáchal. Svědek [REDAKCE] pak *nevěrohodně* od doby přípravného řízení nepotvrzoval ani žádnou slovní rozepří s poškozeným [REDAKCE] z tohoto dne. Na slovní konflikt [REDAKCE] se zemřelým [REDAKCE] ovšem poukazovala svědkyně [REDAKCE], vyslechnutá u hlavního líčení, i svědci, u kterých byla výpověď přečtena dle § 102 odst. 2 tr. řádu nebo § 211 odst. 1 tr. řádu: [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Jmenovaní svědci však neregistrovali sluchem ani zrakem žádný fyzický útok proti [REDAKCE] ze strany kterékoli z přítomných osob, ani zranění [REDAKCE].

11. I kdyby se [REDAKCE] dílem účastnil na fyzickém napadení [REDAKCE], bylo *nade vší pochybnost* prokázáno, že *zcela zásadní podíl* viny na skutku vedoucím k úmrtí [REDAKCE] má obžalovaný [REDAKCE], který svými údery nejméně srozuměně směřoval ke způsobení minimálně těžké újmy na zdraví [REDAKCE].
12. Výpověď svědka [REDAKCE] z přípravného řízení, která byla u hlavního líčení v relevantních částech soudem *čtena* dle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu, o způsobu fyzického napadení [REDAKCE] obžalovaným [REDAKCE], *korelovala s ostatními provedenými důkazy*, pročť tuto nebylo možno mít za apriorně *nevěrohodnou* – [REDAKCE] slyšel zvuk facek, poté odešel od [REDAKCE] a pozoroval [REDAKCE], který klečel na hrudi [REDAKCE] a dal mu další 2 facky, pak došlo k obnovení rozepře mezi [REDAKCE] a [REDAKCE], kdy obžalovaný předloktím ruky držel u krku poškozeného, kterému druhou rukou dal 4 až 5 úderů pěstí do obličeje, potom ho opakovaně zvedal za oblečení nahoru a dolů, bouchal s ním o zem a kolenem vedl útoky proti hlavě [REDAKCE], kterého takto kopl do hlavy 3x. Když byl [REDAKCE] s [REDAKCE] ve stanu, po intimním styku zaslechl další 2 dunivé rány, které zvukem vypadaly jako rány pěstí, jež mu obžalovaný [REDAKCE] přímo potvrdil s tím, že ho [REDAKCE] předtím chytil pod krkem.
13. Popis skutkového děje ze strany svědka [REDAKCE] z přípravného řízení *v zásadním rozsahu odpovídal* prvotní výpovědi obžalovaného – obviněného [REDAKCE] ze dne 6. 9. 2022 před policejním orgánem, potažmo verzi z 22. 12. 2022, dále rekonstrukci činu, mechanismu vzniku zranění poškozeného [REDAKCE] dle závěrů soudnělékařského znaleckého posudku a zčásti i výpovědi svědkyně [REDAKCE]. Obžalovaný [REDAKCE] netvrdil, že by mu [REDAKCE] říkal, jak má k věci vypovídat – omezil se jen na konstatování prosté žádosti [REDAKCE], aby vzal vinu na sebe. Obžalovaný však k věci *vypovídal vysoce podrobně*, že by musel být zrakově přítomen celému průběhu fyzického napadení [REDAKCE] ze strany [REDAKCE], což naproti tomu ve výpovědi neaprobval – část útoku tvrzeně toliko slyšel. U hlavního líčení obžalovaný například ani nepopsal, že by registroval od [REDAKCE] údery kolenem do hlavy nebo zakleknutí těla [REDAKCE], byť tento druh fyzického ataku v přípravném řízení rekapituloval jak sám [REDAKCE] ve výpovědi obviněného i v rámci rekonstrukce činu, tak svědek [REDAKCE] s tím, že toto bylo provedeno [REDAKCE].
14. Svědkyně [REDAKCE], v době činu partnerka [REDAKCE] a známá poškozeného [REDAKCE], před soudem vypovídala *věrohodně*, když se k trestní věci vyslovovala spontánně, s ochotou odpovídat soudu na položené dotazy, bez tendence nepravdivě škodit obžalovanému [REDAKCE] i zcela evidentně bez záměru účelově svou výpovědí ochránit [REDAKCE] – k osobě [REDAKCE] mimo jiné poukázala na svou pochybnost, zda se pokusil konflikt uklidnit, či nikoli. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že nebyla zrakově přítomna u žádného fyzického napadení [REDAKCE], avšak za tmy slyšela zvuky rvačky a křik – v přípravném řízení k tomu explicitně doplnila, že zaslechl dunění ran, opakované údery a slovní reakce [REDAKCE] „Au“.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

vyhlásila, že slyšela ve rvačce hlas [redacted] a že [redacted] až v tomto moment odešel od [redacted], která pak opět zaslechla „bitku“ – opakované pády těla na zem a zvednutí. V přípravném řízení [redacted] ve výpovědi vzpomenu slovně projevenou agresi [redacted] proti [redacted], kteří na sebe vzájemně pokřikovali, kdy [redacted] silným hlasem říkal: „Co děláš ze sebe chlapa, mám Tě zbit?“ Nebyla si vědoma, že by došlo i ke slovní rozepři [redacted] s [redacted] například proto, že den předtím spala s [redacted] ve stanu, když se nejednalo o intimní styk. Potvrdila však, že [redacted] na ni žárlil. [redacted] podotkla, že se po rvačce, kterou slyšela, [redacted] s [redacted] hádali mezi sebou, důvod neznala. V přípravném řízení svědkyně [redacted] uvedla, že obžalovaný [redacted] projevoval výčitky svědomí a sám navrhl, aby Policii ČR bylo řečeno, že tělo [redacted] tam jen našli. Pokud svědkyně [redacted] v přípravném řízení označovala [redacted] za pachatele činu, odůvodnila toto před soudem tak, že vycházela jak z tvrzení [redacted], tak z hlasů, které během probíhající rvačky zaslechla. Vyloučila, že by [redacted] nebo [redacted] říkali, že [redacted] vzal vinu na sebe, nebo že pachatelem činu byl [redacted].

15. Svědek [redacted] u hlavního líčení vypověděl, že byl v rozhodný den přítomen na oslavě narozenin [redacted] a nepozoroval tam žádný slovní ani fyzický konflikt kterékoli z osob s [redacted], kterého [redacted] s [redacted] přesunuli do stanu. Z místa akce se [redacted] vzdálil a po návratu za tmy registroval *krv na stanu* a [redacted] vleže venku vedle stanu. Po přečtení dle § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu svědek [redacted] odsouhlasil výpověď z přípravného řízení, kdy se na důvody potřísnění stanu krví dotazoval obžalovaného [redacted], který reagoval, že dal [redacted] *2 údery loktem na bok tváře*. I tento způsob fyzického napadení [redacted] znalec soudní lékař MUDr. Jan Rejthárek ve výpovědi před soudem dne 30. 5. 2023 označoval za předpokladu silné razance *za způsobily* i ke vzniku úrazového otoku mozku, který byl *příčinou smrti* poškozeného [redacted].
16. Obžalovaný [redacted] u hlavního líčení uvedl, že ke vzetí viny na sebe mu *i přes závažnost skutku* postačovalo, že mu [redacted] řekl: „Prosím, mohl bys to vzít na sebe, nechci jít do basy.“ Nepotvrzoval žádný nátlak [redacted] ani policie, byť na tuto formu zásahu do svobody vůle *rozporně* poukazoval v prohlášení na č. l. 562, které soudu zaslal. Soud proto původně předvolal k výslechu příslušníky Policie ČR, přítomné u výslechu podezřelého a obviněného, [redacted] a [redacted], jimiž byl jakýkoliv nátlak na obžalovaného před/u výpovědi výslovně odmítnut. U dopisu na č. l. 562 nejde o výpověď, a má tedy méně relevantní důkazní hodnotu, avšak i tyto významné odchylky v obhajobě obžalovaného [redacted] *dokreslují nevěrohodnost* změny výpovědi obžalovaného, že skutek nespáchal. V tomto směru se ani nejví logické, když obžalovanému [redacted] prosba [redacted] o vzetí viny na sebe tvrzeně obratem postačovala, proč první skutková varianta vzniku zranění/smrti poškozeného, projevená před Policií ČR, nebyla násilné povahy, jak se podává z úředního záznamu na č. l. 222.
17. Obžalovaný navrhoval [redacted], se kterým sdílel celou ve výkonu vazby ve Vazební věznici [redacted], k výslechu jako svědka. Skutečnost, že se obžalovaný od [redacted] dozvěděl, že [redacted] by mohl před soudem potvrdit, že za pachatele činu považuje [redacted], byla pravděpodobně důvodem, pro který se obžalovaný rozhodl k pokusu vyvinut se změnou výpovědi a odvoláním doznání. V přípisu na č. l. 562, který obžalovaný označoval za vlastní, bylo konstatováno, že [redacted] řekl [redacted], že napadl [redacted]. V přípravném řízení však obžalovaný přes obhájce na č. l. 532 tvrdil, že [redacted] má tuto informaci jen od [redacted], což u hlavního líčení sám explicitně potvrdil. Svědek [redacted] k věci toliko uvedl, že mu [redacted] říkal, že skutek spáchal [redacted], avšak jak a od koho takový poznatek nabyl, [redacted] nikdy před svědkem [redacted] nesdělával. [redacted] nebyl přítomen dne [redacted] 2022 na akci oslavy narozenin [redacted] a doplnil, že byl před výslechem přítomen během eskorty s [redacted], kterému řekl, že se v souzené věci vinu ostatní snaží na [redacted] „hodit“. [redacted] vyloučil jakýkoliv nátlak na svou osobu před touto svědeckou výpovědí.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

Výpověď [redacted] nebyla zcela nevěrohodnou, neměla ovšem pro věc *žádný zásadní význam*, neboť svědek [redacted] vypovídal jen o tom, co slyšel od [redacted] a [redacted], kdy od [redacted] neslyšel nic v tom smyslu, že by přes [redacted] či jinou osobu zjistil, že byly podány jakkoli účelové výpovědi proti obžalovanému [redacted]. [redacted] ve svědecké výpovědi nepotvrzoval, že by [redacted] znal, a [redacted] jako pachatele činu označoval jen názorově pro špatný charakter, když s [redacted] se [redacted] v minulosti dostal opakovaně do konfliktu i fyzického rázu a k [redacted] chová nepřátelský vztah. V dopise na č. l. 562 obžalovaný současně poznamenal, že si „je jistý, že [redacted] umlátí [redacted]“. Taková slova neodpovídají popisu skutkového děje u hlavního líčení, u kterého obžalovaný vypověděl, že slyšel 2 facky a pozoroval údery dalšími 2 fackami a 2x loktem od [redacted] proti hlavě [redacted] – nemusel by tudíž vyslovovat domněnku dle obsahu přípisu na č. l. 562.

18. Obžalovaný [redacted] před soudem zároveň uvedl, že s poškozeným [redacted] neměl toho dne žádný konflikt, a naopak nesouladně v jiné části výpovědi u hlavního líčení poukázal na 2 facky, které [redacted] osobně dal – tvrzeně nevěděl, proč tak jednal. Šlo o další *obsahovou rozpornost* obhajoby.
19. Obžalovaný ve výpovědi také namítal, že v době stíhaného jednání si *nebyl vědom*, že sám má uložený podmíněný trest odnětí svobody, a že až od policejního orgánu z posledního výslechu ví, že byl podmíněně odsouzen k trestu odnětí svobody. Podotkl mimoto, že v době minulé byl odsouzen jen 1x, neví ani o žádném prodloužení zkušební doby. Toto tvrzení obžalovaného se za situace, kdy se odsuzující rozhodnutí soudu (rozsudek, trestní příkaz) doručuje do vlastních rukou, bez možnosti fikce doručení, jevílo jako nedůvěryhodné. Vědomost obžalovaného o běhu zkušebních dob 2 podmíněných trestů odnětí svobody ve věcech Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 4 Tm 2/2020 a sp. zn. 4 T 67/2021 pak krajský soud jednoznačně důkazně stvrdil listinami. Od Probační a mediační služby ČR, střediska [redacted], získal zprávu k dohledu ve věci Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 4 T 67/2021 za přečin ublížení na zdraví dle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, kdy obžalovaný byl dne 6. 12. 2021 přítomen na úvodní konzultaci a žádal o postoupení výkonu dohledu na středisko [redacted]. Od Okresního soudu v Trutnově ve věci sp. zn. 4 Tm 2/2020 byl vyžádán protokol o veřejném zasedání ze dne 12. 10. 2021, u kterého za osobní účasti obžalovaného – tam odsouzeného bylo rozhodnuto o prodloužení zkušební doby podmíněného trestu odnětí svobody za přečin neoprávněného užívání cizí věci dle § 207 odst. 1 tr. zákoníku, a to v důsledku konstatovaného odsouzení od Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 4 T 67/2021. Už během výslechu před policejním orgánem dne 6. 9. 2022 na č. l. 87, u kterého se k činu doznal, obžalovaný odkazoval na důvody předchozího trestního postihu. Obžalovaný tak v době činu dne [redacted] 2022 i v dalších dnech *spolehlivě věděl*, že se nachází ve zkušební době 2 podmíněných trestů odnětí svobody, z toho 1x s dohledem a 1x v prodloužené zkušební době bez dohledu. Bylo by *protismyslné*, že by *bez dalšího* vzal vinu na sebe s ohledem na podmíněný trest odnětí svobody [redacted].
20. Lze shrnout, že obžalovaný u hlavního líčení *nedokázal opodstatněně a logicky zdůvodnit* změny ve výpovědích, potažmo v písemné obhajobě.
21. Obžalovaný [redacted] svým jednáním způsobil [redacted] dle znaleckého posudku z oboru **zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, úrazové krvácení pod tvrdou plenu mozkovou v rozsahu pravé polokoule koncového mozku, ložiskové úrazové krvácení pod omozečnice v rozsahu obou polokoulí koncového mozku, úrazový otok mozku, zlomeniny 7. – 10. žebra vlevo s porušením pohrudnice v místě zlomeniny 7. žebra, trhlinou poplicnice a zhmožděním tkáně levé plíce s průnikem vzduchu a krvácením do levé pohrudniční dutiny a měkkých tkání hrudní stěny vlevo a zhmožděním zevního listu osrdečníku při srdečním hrotu, zlomeninu 11. žebra vpravo, zlomeninu dolní čelisti vpravo, tříštivé zlomeniny levého lícné čelistního oblouku, krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních, ve spánkových svalech

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

a v podkoží a svalovině obličej, podkožní krevní výrony v krajině pravé očníce, obou očních víček levého oka a levého ušního boltce, tržné a tržně zhmožděné rány na přechodu levé čelní a spánkové krajiny obličej, před levým uchem a na zadní straně ušního boltce levého ucha a na slizniční straně předsíně dutiny ústní, podslizniční krevní výrony předsíně dutiny ústní, trhliny sliznice a uzdičky spodiny jazyka a krevní výrony ve svalovině jazyka, oděrky kůže na přechodu čelní a temenní krajiny hlavy a v krajině levé líce, a podkožní výron pravé hýždě. Poškozený [REDAKCE] následkem daných zranění, v průběhu dalších jednotek hodin, na místě zemřel. Bezprostřední příčinou smrti [REDAKCE] byl úrazový otok mozku za stavu úrazového krvácení pod tvrdou plenu lební a pod omozečnice. Znalci MUDr. Jan Rejthárek a MUDr. Jana Šimková uzavřeli, že poranění hlavy [REDAKCE] vznikla *tupým násilím*, které opakovaně, nejméně 5x, *až velkou intenzitou*, působilo zejména proti obličejové části hlavy, a dále tečně, malou intenzitou, proti oblasti přechodu čelní a temenní krajiny vlasové části hlavy. Zlomeniny žeber byly způsobeny *tupým násilím*, které jednak přímo a *velkou intenzitou* dopadalo proti dolní části přední hrudní stěny vlevo, jednak nepřímou, velkou intenzitou, proti 11. žeburu vpravo. Veškerá poranění vznikla v jedné době či krátce po sobě v řádu jednotek hodin před smrtí poškozeného. Lokalizace a charakter zranění zřetelně nasvědčovaly *cizímu zavinění*. Na těle poškozeného nebyly prokázány jednoznačné známky obrany před útokem. Mechanismus vzniku poranění dle výpovědí osob a rekonstrukce činu byl k nastalým následkům na zdraví a životě poškozeného *dobře způsobilý*. Doba smrti [REDAKCE] byla úředně stanovena na den [REDAKCE] 2022 v 3:00 hodin, soudnělékařsky lze dobu smrti toliko odhadnout na 2 až 8 hodin před prohlídkou těla zemřelého na místě nálezu lékařkou dne [REDAKCE] 2022 v 9:38 hodin. Nebylo možno zcela vyloučit, že v případě poskytnutí vysoce specializované intenzivní lékařské péče s případným operačním zákrokem by mohla být smrt poškozeného odvrácena, v řádu desítek minut až jednotek hodin po vzniku nitrolebních poranění. Znalec MUDr. Jan Rejthárek byl vyslechnut soudem u hlavního líčení dne 30. 5. 2023, kde závěry znaleckého posudku stvrdil.

22. Znaleckými posudky z oboru **zdravotnictví, odvětví toxikologie**, znalkyně PharmDr. Vilmy Fürmanové, Ph.D., byl prokazován možný vliv návykových látek v době činu na obžalovaného [REDAKCE] a poškozeného [REDAKCE]. U obžalovaného [REDAKCE] *nebylo možno* přesně konstatovat míru vlivu alkoholu či drog, mohlo se jednat o podnapilost nebo střední až těžký stupeň alkoholické opilosti, kdy ve vstřebávací fázi jsou účinky alkoholu na organismus až 2x vyšší intenzity než ve fázi vylučovací. V úvahu byla vzata i navyklost k požívání alkoholických nápojů obžalovaným. Kombinace alkoholu s marihuanou zde byla více rizikovou. Obžalovaný u výslechu dne 6. 9. 2022 před policejním orgánem uvedl, že se v době fyzického napadení [REDAKCE] *nechtěl být nijak opilý*, což mu bylo pro rozpor s výpovědí u hlavního líčení dle § 207 odst. 2 tr. řádu přečteno, načež obžalovaný výpověď z přípravného řízení odsouhlasil. U poškozeného [REDAKCE] byla toxikologickou expertizou ve vzorcích odebraných dne [REDAKCE] 2022 metodou plynové chromatografie prokázána přítomnost etanolu v krvi 2,37 g/kg, v subdurálním hematomu 2,25 g/kg, v očním moku 3,03 g/kg a v moči 3,79 g/kg, omamné a psychotropní látky nebyly nalezeny. V době smrti se zemřelý nacházel v eliminační fázi. I se zřetelem k návyku pití alkoholických nápojů byl u poškozeného znalecky konstatován lehký stupeň alkoholické opilosti, kdy projevy mohou být spojeny se zvýšenou verbální a fyzickou agresivitou. Pokud poškozený po době činu zmíral delší dobu, nelze ani vyloučit pro dobu deliktu vyšší koncentraci etanolu v krvi a střední stupeň alkoholové opilosti.
23. Podle znaleckého posudku z oboru **zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie**, znalkyně MUDr. Gabriely Leblkové a MUDr. Jindřišky Záhorské, Ph.D., obžalovaný [REDAKCE] *nevykazuje duševní poruchu* chorobné povahy – psychózu, má smíšenou *poruchu osobnosti* a je abuserem alkoholu a marihuany. Rozpoznávací schopnost v době činu byla zachována, ovládací schopnost vlivem požití návykových látek snížena, avšak nikoli forenzně významnou měrou. Nejednalo se o patickou opilost. Obžalovaný tedy v době činu *byl příčetný*. Pobyt obžalovaného na svobodě nebyl úzce psychiatricky shledán pro společnost nebezpečný,

nebylo tak navrženo *žádné ochranné léčení*. K psychologickému profilu obžalovaného bylo znalecky deklarováno, že má disharmonickou osobnost, anomálně strukturovanou s rysy emočně nestabilními, impulsivními, se znaky nezralosti, disociability, iritability a nezdrženlivosti. Komunikace s druhými lidmi je povrchní. Nedostatečná je hlubší emoční zaangažovanost. Zvýrazněny jsou všeobecně agresivní prvky chování, které vnímá jako běžnou součást života, pročež je zvýšena tendence reagovat na zátěžové situace agresí. Převládá pak impulsivní přístup. I v případě mírného působení stresu a po požití návykových látek lze předpokládat *agresivní, útočné a impulsivní jednání*, bez přiměřené racionální kontroly, včetně nízkého sebeovládání. Individuální kriminální predikce a možnost resocializace byla z psychologického hlediska pokládána u obžalovaného *za zhoršenou*.

24. Soud tak konstatuje, že spáchaný fyzicky vysoce násilný čin proti poškozenému [REDAKCE] plně odpovídá osobnosti obžalovaného [REDAKCE] dle znaleckého zkoumání z odvětví psychiatrie a psychologie. Nutno zdůraznit, že obžalovaný byl v době minulé již odsouzen za úmyslné ublížení na zdraví jiné osobě v podobě úderů pěstí do hlavy – trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 4 T 67/2021. Skutek těžkého ublížení na zdraví s následkem smrti zapadá do modu chování obžalovaného [REDAKCE]. Obžalovaný se zde, po požití alkoholu a marihuany, nezdráhal použít proti [REDAKCE] razantní násilí v opakovaném sledu, i přes evidentní neschopnost [REDAKCE] se fyzicky bránit pro opilost, věk a stavbu těla. V útoku pokračoval za další časový úsek i v době, kdy poškozený ležel zraněný na zemi.
25. Na podkladě shora uvedeného se podává, že v trestním řízení byly u hlavního líčení provedeny důkazy, které odůvodnily *nade vše pochybnost* viny obžalovaného [REDAKCE] ze spáchaní skutku podle výroku o vině rozsudku, když tvořily natolik ucelený a nenarušený důkazní řetězec, aby byl obžalovaný uznán vinným zvláště závažným zločinem těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku.
26. Bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2022 v nočních hodinách v [REDAKCE], v parku u [REDAKCE], poblíž sochy [REDAKCE], po předchozím požití především alkoholických nápojů a po vzájemné slovní rozepři, fyzicky napadl poškozeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE], tak, že ho opakovaně vedenými útoky tloukl dlaněmi, pěstmi a lokty do obličeje a hlavy, velkou silou mu zaklekl na hrudník a kopal ho kolenem do hlavy – *jiné kopy* do těla než kolenem a jinam než do hlavy nebyly z původní výpovědi obviněného, rekonstrukce činu a svědecké výpovědi [REDAKCE] patrný, pročež soud *oproti obsahu obžaloby upravil* popis skutku ve výroku o vině rozsudku. Obžalovaný si musel být vědom toho, že takto intenzivním násilím by mohl způsobit poškozenému i vysoce závažný následek na zdraví. U poškozeného – zemřelého [REDAKCE] vznikla z fyzických útoků obžalovaného *zranění* popsána ve výroku o vině rozsudku, který byl dále kontra obžalobě *dílem formálně pozměněn* tak, aby zcela odpovídal znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, v textu: „tržné a tržně zhmožděné rány na přechodu levé čelní a spánkové krajiny obličeje, před levým uchem a na zadní straně ušního boltce levého ucha a na slizniční straně předsíně dutiny ústní“. Poškozený [REDAKCE] v důsledku mu způsobených poranění na místě činu v řádu jednotek hodin po útocích zemřel.

B. Právní posouzení viny

27. Zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl ve věci *v rozsahu základní skutkové podstaty* spáchaný jednáním, kterým obžalovaný [REDAKCE] poškozenému [REDAKCE] úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný se skutku dopustil nejméně v nepřímém úmyslu tento trestný čin spáchat dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť si byl vědom a byl srozuměn s tím, že by mohl způsobit intenzivním násilím proti hlavě a celkově tělu poškozeného vážná zranění, tj. i těžkou újmu na zdraví. Poškozený [REDAKCE] v příčinné souvislosti s fyzickým napadením zemřel, a obžalovaný tedy naplnil i kvalifikovanou skutkovou podstatu § 145 odst. 3 tr. zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

28. Působení tupého násilí takto velké intenzity i proti hlavě poškozeného vyvolalo nepochybně vznik těžkého ublížení na zdraví. Vzhledem k síle a způsobu vedení útoku úderý pěstí, loktů, popřípadě kolenem, ve věci poškozenému [REDAKCE] objektivně hrozila *vysoce závažná zranění* mimo jiné v podobě poškození důležitého orgánu (mozku), které má povahu těžké újmy na zdraví dle § 122 odst. 2 písm. e) tr. zákoníku – vážné poruchy zdraví, která by reálně a logicky mohla podle standardní praxe dlouhodobě citelně omezovat způsob života poškozeného (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 2. 2018, sp. zn. 8 Tdo 128/2018), anebo by vyžadovala i značnou délku léčení s podstatným omezením poškozeného v běžném způsobu života (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 2. 2014, sp. zn. 6 Tdo 122/2014). Poškozením důležitého orgánu se obecně rozumí porušení některého z tělesných orgánů, u kterého vzniká nebezpečí pro život nebo jiný závažný déletrvající či trvalý následek.
29. Obžalovaný [REDAKCE] tak jednal minimálně *srozuměně* ve vztahu ke způsobení těžké újmy na zdraví poškozenému [REDAKCE]. Zavinění vyjadřuje vnitřní vztah pachatele k následku jednání. Subjektivní stránka je psychickým stavem pachatele, který nelze přímo pozorovat, a na zavinění je proto třeba usuzovat ze všech okolností případu, které byly se spácháním činu spjaty. Závěr o zavinění obžalovaného ve formě nejméně nepřímého úmyslu – srozumění s následkem těžké újmy na zdraví podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku – byl ve věci podložen výsledky dokazování. Relevantní byly okolnosti, za kterých se útok(y) dne [REDAKCE] 2022 stal(y), jaký mechanismus vzniku poranění byl znalecky soudnělékařsky prokázán, jakou intenzitu násilí zvolil obžalovaný, jaké nebezpečí pro poškozeného z útoku hrozilo a jaká porucha zdraví nastala (*obecně* k tomu viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 2. 2017, sp. zn. 8 Tdo 82/2017). Soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího soudu, podle níž pokud bylo pouze na vůli pachatele, jakým způsobem a jakou silou zaútočí proti poškozenému, pak byl-li fyzický atak směřován do oblasti hlavy, opakovaně a s razancí, lze jednoznačně dovést *srozumění pachatele* s následkem těžkého ublížení na zdraví poškozenému (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 4. 2015, sp. zn. 6 Tdo 436/2015). Ve věci došlo k těžšímu následku – smrti poškozeného, u které lze konstatovat nedbalostní formu zavinění obžalovaného.
30. S ohledem na opakovaně vedený silný fyzický útok proti hlavě poškozeného, kterému pak z hlavy tekla krev, bylo hraniční posouzení, zda se nejedná o zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, tedy zda byl obžalovaný srozuměn i s následkem smrti poškozeného [REDAKCE], která ve věci fakticky nastala. Tuto otázku bylo nutno hodnotit i v kontextu ponechání zraněného ležícího poškozeného před stanem v průběhu noci v řádu hodin, bez pomoci. Je však zapotřebí akcentovat 1) chování obžalovaného po činu, kdy nebylo vyvráceno, že kontroloval stav poškozeného, kterému se zvedal hrudník a který, ač zastřeným hlasem, tvrzeně reagoval, že je v pořádku, 2) vliv návykových látek na obžalovaného – alkoholu a marihuany, pro který i podle znaleckého posudku z odvětví klinické psychologie mohl u obžalovaného ve spojení s osobnostními rysy chybět racionální náhled na spáchaný skutek, včetně vzniku následku, 3) značné alkoholové opojení poškozeného, se kterým si obžalovaný mohl spojovat setrvání ležícího poškozeného na místě před stanem a způsob mluvy poškozeného po napadení, a 4) šok, pláč a bezodkladné podání první pomoci – masáže srdce i ze strany obžalovaného po ranním objevení těla poškozeného bez známek života, jak bylo prokázáno svědeckými výpověďmi [REDAKCE] a [REDAKCE], soudnělékařským znaleckým posudkem i výpovědí obžalovaného. *Nebylo tedy důkazně odpovídající* u obžalovaného [REDAKCE] usuzovat na úmysl, byť jen nepřímý, ke způsobení smrti poškozeného [REDAKCE], v intencích § 140 odst. 1 tr. zákoníku. Smrt poškozeného vznikla z nedbalostního zavinění obžalovaného ve smyslu § 17 písm. a) tr. zákoníku za použití § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Obžalovaný nevěděl, avšak prizmatem okolností případu a svých osobních poměrů vědět měl a mohl, že takto intenzivním fyzickým útokem může porušit i zájem na ochraně života jiného člověka – poškozeného [REDAKCE].

C. Trest

31. V rámci stanovení druhu a výměry trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání činu. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
32. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení a následky činu, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestného činu, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
33. Obžalovaný [REDAKCE] se u hlavního líčení k činu nedoznal. Ač v přípravném řízení svou první a druhou výpovědí po sdělení obvinění a participací na rekonstrukci pomohl objasnit průběh spáchání skutku a okolnosti úmrtí poškozeného [REDAKCE], doznání z přípravného řízení nebylo možno pro změnu postoje obžalovaného k otázce viny za polehčující okolnost shledat. U obžalovaného absentovala dostatečná sebereflexe a byla postrádána upřímná lítost, a to i v době, kdy se k činu v přípravném řízení doznával. Výrazy „dal jsem mu 4 bomby do obličeje“, „ať zavře hubu“, „už byl od něho klid“ nebo „pořád si něco brblal pro sebe“ na č. l. 86 a 86 p. v. nereflektují skutečnost, že zemřel člověk v důsledku násilného jednání, které obžalovaný spáchal, za což by bylo zcela namístě cítit odpovědnost a lítost. Polehčující okolnosti tedy *nebyly dány*.
34. Přitěžující okolností byla *opakovaná recidiva* obžalovaného dle § 42 písm. q) tr. zákoníku, když byl odsouzen Okresním soudem v Trutnově pod sp. zn. 4 Tm 2/2020 za přečin neoprávněného užívání cizí věci podle § 207 odst. 1 tr. zákoníku a pod sp. zn. 4 T 67/2021 za přečiny ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 tr. zákoníku a výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný tak úmyslný útok proti fyzické integritě jiného spáchal opakovaně, nyní s nepoměrně vyšší závažností. Z předchozích odsouzení si nevzal žádné ponaučení. V době činu se obžalovaný nacházel jak v *běhu zkušební doby* podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem, který u Probační a mediační služby ČR, střediska [REDAKCE], po celou dobu před výkonem vazby řádně *nerealizoval*, tak v *prodloužené zkušební době* podmíněného trestu odnětí svobody, čehož si byl vědom. Obžalovaný dal přednost životu bez stabilního zaměstnání, se zneužíváním alkoholu a jiných návykových látek, přestože mu v minulosti byly dány šance alternativními tresty. V opisu z evidence přestupků má 8 záznamů z let 2018 až 2022, primárně za přestupky proti občanskému soužití a veřejnému pořádku.
35. Soud ve výroku o trestu jako *negativní faktor* zohlednil i závažnou okolnost případu v podobě *děle trvajících umírání* poškozeného na zemi před stanem, kde ho po opakovaných fyzických atacích obžalovaný ponechal bez zdravotní pomoci ležet, na čemž v tomto ohledu nic nemění, že se poškozeného tvrzeně dotazoval, jak se cítí. V případě nepochybně viditelných zranění, pakliže poškozenému i tekla krev, měl neprodleně zavolat záchrannou službu či jinou pomoc a zajistit urychlený odvoz poškozeného do nemocničního zařízení.
36. Za přiměřený trest u obžalovaného [REDAKCE] v rámci zákonné trestní sazby, která podle § 145 odst. 3 tr. zákoníku činí 8 až 16 let odnětí svobody, pokládal soud se zhodnocením všech okolností případu a osoby obžalovaného trest odnětí svobody v dolní polovině trestní sazby v trvání **9 let**. Takto citelný trest odnětí svobody se jevil jako dostatečný.
37. Důvodem, proč soud neuložil obžalovanému delší trest odnětí svobody, byl jednak *mladý věk* obžalovaného, u kterého není resocializace vyloučena, jednak proklamace možných *slovních vulgárních urážek* od poškozeného před činem a jednak *reálné obroženi výkonem trestů odnětí svobody* v délce 1 roku a 5 měsíců ve věcech Okresního soudu v Trutnově sp. zn. 4 Tm 2/2020 a sp. zn.

4 T 67/2021, pro závažné porušení povinnosti vedení řádného života ve zkušební době obou podmíněných odsouzení k trestu odnětí svobody. Předchozí záporné chování poškozeného [REDAKCE] proti obžalovanému soud *nijak nepřeceňoval* v otázce ukládání trestu ve prospěch obžalovaného, provedl-li razantní fyzický útok vůči poškozenému, a to opakovaně, naposledy v situaci, kdy poškozený již byl zraněn a krvácel, nemohl se obžalovanému bránit a ležel na zemi.

38. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný dle § 56 odst. 2 písm. a), odst. 3 tr. zákoníku zařazen do **věznice s ostrahou**. Ve věci byly s ohledem na uložení trestu odnětí svobody v délce 9 let za zvláště závažný zločin (§ 14 odst. 3 tr. zákoníku) dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Soud však shledal, že lze zařadit obžalovaného do jiného typu věznice – tj. do věznice s ostrahou, když se zřetelem k závažnosti činu a ke stupni a povaze narušení obžalovaného měl za to, že působení v otázce vedení řádného života bude lépe zaručeno ve věznici s ostrahou. Z výkonu vazby o obžalovaném nebyly známy žádné negativní poznatky. Resocializace je možná, ač se zhoršenou predikcí. Smrt poškozeného byla jako následek způsobena nedbalostním zaviněním, kdy úmysl srozuměně směřoval ke vzniku těžkého ublížení na zdraví, nikoli úmrtí poškozeného – obžalovaný se podílel i na první pomoci dávané poškozenému v ranních hodinách. Obžalovaný dosud nebyl ve výkonu vazby ani trestu odnětí svobody, a lze tedy usuzovat na možné dosažení nápravy výkonem trestu odnětí svobody v mírnějším typu věznice s ostrahou.

D. Náhrada škody a nemajetkové újmy

39. Soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodl o povinnosti obžalovaného [REDAKCE] k náhradě vzniklé škody a nemajetkové újmy, které nastaly v příčinné souvislosti se skutkem spáchaným obžalovaným – trestným činem těžkého ublížení na zdraví.
40. U poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky**, IČO: 41197518, se jednalo o částku **1 187 Kč**, která byla vynaložena na zdravotnickou péči o zemřelého poškozeného [REDAKCE] a byla řádně doložena. Poškozená pojišťovna uplatnila i nárok na zákonný úrok z prodlení, které ve věci nastalo ke dni 27. 4. 2023, kdy byl obžalovaný osobně seznámen se vznesením nároku na náhradu škody, neboť v přípravném řízení nahlížel s obhájcem do trestního spisu. Úrok z prodlení odpovídá dle § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro 1. den kalendářního pololetí, ve kterém došlo k prodlení, navýšené o 8 procentních bodů. Prodlení nastalo v dubnu 2023, repo sazba České národní banky k 1. 1. 2023 činila 7,00, a tak je roční výše úroku z prodlení 15 % z částky 1 187 Kč. Úrok z prodlení je počítán až ode dne 30. 5. 2023 do zaplacení, když soud nemohl přesáhnout návrh poškozené pojišťovny na náhradu škody, který byl u úroku z prodlení vymezen na dobu ode dne následujícího po dni konání prvního hlavního líčení soudu, jež započalo dne 29. 5. 2023.
41. Obžalovaný [REDAKCE] byl dále zavázán zaplatit na náhradě škody poškozenému [REDAKCE] částku **10 008 Kč**. Šlo o náklady pohřbu zemřelého [REDAKCE], které byly vynaloženy synem [REDAKCE]. Daňovými doklady Pohřebního ústavu [REDAKCE] bylo prokázáno, že náklady spojené s pohřbem poškozeného byly vyčísleny na částku 10 008 Kč, která byla [REDAKCE] k datu 28. 9. 2022 i fakticky uhrazena, jak se stalo předmětem telefonického ověření soudu dle záznamu na č. l. 586a.
42. Poškození [REDAKCE] a [REDAKCE], synové zemřelého [REDAKCE], uplatnili proti obžalovanému [REDAKCE] řádně a včas i nárok na náhradu nemajetkové újmy. Částka **200 000 Kč**, kterou každý z nich *jednotlivě* požadoval, byla shledána za odpovídající peněžní satisfakci v důsledku ztráty vlastního otce. Výše náhrady nemajetkové újmy za duševní útrapy pozůstalých osob po usmrcení osoby blízké dle § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, se v návaznosti na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2020, sp. zn. 7 Tdo 1485/2019, v základu odvíjí u manžela, rodičů a dětí, jako skupiny nejvíce blízkých osob, z dvacetinásobku průměrné hrubé měsíční nominální mzdy na přepočtené počty zaměstnanců v národním

hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného – taková částka by vysoce přesahovala u každého z pozůstalých synů vznesený nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč.

43. Poškození – pozůstalí [REDAKCE] a [REDAKCE] podali v přípravném řízení svědecké výpovědi, které byly soudem dle § 211 odst. 1 tr. řádu přečteny u hlavního líčení. Popsali, že se s otcem vídali před úmrtím sporadicky, když nesouhlasili se způsobem života, jaký vedl – bezdomovectví s požíváním alkoholu. Syn [REDAKCE] otci nabízel v době minulé pomoc se zařízením ubytování. I v písemném návrhu doručeném soudu dne 25. 5. 2023 na č. l. 583 – 584 pozůstalí synové poukázali na předchozí vztahy s otcem, kterému například v zimních měsících poskytovali jídlo a nocleh, popřípadě finanční výpomoc, občasně se s ním navštěvovali či náhodně potkávali a stále doufali, že otec přestane s požíváním alkoholu a vrátí se k běžnému životu. Zdůraznili, že si otec nezasloužil takový konec života. Ztrátu otce označili za nenahraditelnou, bez ohledu na s ním spjaté vlastnosti, se kterými se neztotožňovali.
44. Modifikace základní částky náhrady nemajetkové újmy ve směru snížení byla v dané věci nutná. V částce 200 000 Kč, kterou žádal každý z pozůstalých synů, však již bylo *adekvátně zohledněno*, že synové [REDAKCE] a [REDAKCE] s otcem – zemřelým [REDAKCE] jednak nebydleli v době smrti ve společné domácnosti, jednak s ním dlouhodobě neměli pevné rodinné vazby tak, aby rozsah duševních útrap, které pro usmrcení otce utrpěli, byl natolik značný. Jednalo se přesto nadále o rodiče – otce, se kterým se v důsledku činu obžalovaného synové již nikdy neuvidí a který byl usmrcen úmyslným násilným trestným činem, což má dopad i na vnímání ztráty otce pro pozůstalé potomky.
45. Majetkové poměry obžalovaného pak nejsou samostatným rozhodným kritériem pro stanovení výše náhrady nemajetkové újmy – částka peněžní satisfakce pouze nemá být likvidační povahy. Nelze ovšem brát v potaz jen aktuální majetkovou situaci škůdce, když v případě řádného zaměstnání během nebo po výkonu trestu odnětí svobody by byl i nyní nemajetný obžalovaný nepochybně schopen náhradu nemajetkové újmy v částkách 2x 200 000 Kč postupně splácet. Obžalovaný nemá zdravotní omezení k výkonu práce, je mladý a obecně schopný dosahovat výdělku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do 8 dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze. Právo podat odvolání nemá osoba, která se tohoto práva výslovně platně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná podat odvolání proti rozsudku pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č. 59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Protože byl obžalovaný odsouzen i za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, má poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, právo požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozeného se pak podává ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (viz § 228 odst. 4 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 30. května 2023

JUDr. Jana Bodečková, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu